

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

II 83598

1850

Čudežna dogodba,

od leta 1849 do leta 1869 v Burghausnu
na Bavarskem prigodila.

Pregovor pravi: „Kar se ne stori se ne zvé.“
Pred 20 leti je bilo v Burghausnu na Bavarskem eno umorstvo do-
prinešeno, in 12. januarja 1869 je bilo to umorstvo razodeto.

183598

Prigodba je ta-le:

V Burghausnu na Bavarskem je živel tisti čas, leta 1849 žrebljarski mojster s svojo ženo in pomočnikom z imenom Matija, v svoji hiši. — Ta mojster je bil tisti čas 60 let star in prav slabih misli, imel pa je prav lepo 25 let staro ženo.

Leta 1847 pride njegov pomočnik popotvaje k njemu, kterega on tudi v delo vzame.

Bil je že eno leto pri njemu, ko ta hudobnež svojo mojstrinjo zapelje, kjer ni bila samo njegova, ampak tudi njena volja, ljubezen še dalje peljati in mojstru življenje vzeti.

Matija hudobnež, kakor tudi mojstrinja se pogovoreta, da hočeta šestdeset let starega mojstra umoriti, in potem v zakon stopiti.

Kakor rečeno, tako storjeno.

Stari mož ni popazil nikdar, da se njegova žena s pomočnikom tako obnaša, kjer imel jo je za pošteno in zvesto. Že je bil Matija 2 leti pri njem v delu, izkuje jeden dolg brezglaven žrebelj, kterega je on za mojstrovo moritev namenil.

Stari žrebljar je imel svojo postelj s svojo hudobno ženo v eni posebni sobi. Ko je 28. januarja 1849 po noči mirno spal, se splazi njegova žena s postelj in gre skrivaj iz sobe pomočnika Matija zbuditi. Matija ustane, vzame pripravljen žrebelj, njegova hudobna mojstrinja pa prižge luč, in tako stopita oba dva na grozovit način v sobo starega moža. Matija z žrebljem v eni in s kladvom v drugi roki, zabije hitro žrebelj staremu možu v sredo glave, tako da je v malo trenutkih svojo dušo izdihnil; njegova žena pa je svetila z lučjo in potem zamazala volilno z mehko smolo. To hudobno delo njim je izšlo po sreči o pol noči. Obadva morivca se podata potem vesela k počitku. Drugo jutro zgodaj se poda hudobna udova k svojim sosedom upijoča: „Za božjo voljo, mojega moža je v noči mrtud zadel in je mrtev!“ gre potem k duhovščini in naznani tudi tam smrt svojega moža; zdravnik pregleda truplo umorjenega, ne zapazi pa v glavo zabitega žreblja, in tako je bil stari žrebljar na pokopališče pokopan, in nikdo bi bil sumil da je bil mož umorjen. Čez pol leta vzame Matija udovo za ženo, ter živele sta 20 let skupaj in imela treje otrok, in čez 20 let je bila ta moritev razodeta.

83598

327/38

Bazodetev moritve.

12. januarja 1870 je moral pokopač za eno umrlo deklo na pokopališču jamo pripraviti. Pokopač vzame svoje orodje ter gre na pokopališče in začne kopati; že je jama 6 čevljev globoka, kar izkoplje eno strohnelo mrtvaško glavo; ko je tako v delo zamišljen zemljo z lopato vrn metal, zapazi, da se mrtvaška glava premika, in misli, gotovo je kak ptič na njej sedel ter je črve proč pobiral in se po njegovem pročzletenji glava premika. Vendar se je pokopaču to čudno zdelo, in potem ko je jamo dokončal, stopi iz nje, vzame mrtvaško glavo v roko in zapazi, da železen žrebelj y nji tiči; to se mu je čudno zdelo, ter njo nese gosp. župniku kazat. Župnik pregleda glavo in vpraša pokopača, ali vé, kdo je na tistem prostoru pokopan bil.

Pokopač se poda precej na pokopališče in promišljuje, kaj da za enega mrliča bi bil pred 20 leti na tisto mesto pokopal; potem gre k župniku in mu pové da je to glava umrlega žrebljarskega mojstra, ter žrebelj je bil že rijast v glavi; to se je župniku očitvidno zdelo, da je žrebljarski mojster na ta način umorjen bil, kar je tudi v resnici bilo.

Župnik položi glavo sredi sobe na črno mizo in izvleče žrebelj še bolj iz glave, pokrije jo z belim prtom in postavi na desno in levo eno gorečo voščeno svečo, in potem pozove žrebljarjevo mojstrinjo k sebi, ktera je tudi z veseljem k župniku prišla. Ko je v sobi bila, ji reče župnik da naj se vsede, in ona se vsede ravno mizi nasproti, na kateri je glava umorjenega moža ležala. Župnik jo vpraša, kako dolgo je že, kar je njeni prvi mož umrl; je že 20 let, reče žena; župnik jo vpraša, ali bi ona svojega moža, ako bi zdaj od smrti ustal, poznala, o da, reče žena; potem ji reče župnik: ali bi ga vi tudi ne tajili da je on, ako bi ga vi pred vašimi očmi imeli, o ne! zakaj bi tajila. Potem odkrije župnik mrtvaško glavo in reče: To je glava vašega prvega moža, ne tajite, vi ste ga s tem žrebljem umorili. Žena potem reče, ja, res je tako! se zgrudi na tla, in je bila v male trenutkih mrtva, kjer od straha jo je mrtud zadel. Matija, njeni drugi mož, kateri je to moritev doprinesel, je bil precej od žendarmov vklenjen in pred sodnijo peljan, kjer je to moritev in vse druge svoje hudobije obstal ktere je doprinesel, in je bil po sodnijskih postavah na vislice obsojen.

Bog bodi milostljiv in usmiljen teh ubogih grešnikov.

1.
Burghausen Bavarsko mesto se imenuje,
Kjer ta moritev se je zgodila,
Žrebljarski mojster živel je s svojo ženo,
In tudi z enim pomočnikom.
Pomočnik in žena sta se pogovorila,
Da mojstra bodeta umorila.
Ni sumil nič stari mož,
Kaj v hiši se mu bo zgodilo.

2.
Hudobnež Matija bil je po imenu,
Ki v greh zapeljal je ženo,
Železen žrebelj je napravil,
Ter z lučjo stopita v sobo oba.
Hitro udari dolgi žrebelj
V glavo starega moža.
Na pokopališče so ga pokopali,
Pred 20 letoma.

3.
Žena je obstala in zgrudla se na tla,
In prošila odpuščanja ljubega Boga.
Matija morivca so hitro dobili,
Ter k smerti na vislice ga obsodili.
Bog odpusti grehe vaše,
Se je čulo iz vsakih ust,
Kjer za vas je tega sveta,
Ura bila zadnja je.

4.
Prav na čudni način,
Bila ta moritev je razodeta,
Pokopač je tam popazil,
Na pokopališču pri kopanju
Mrtvaško glavo z žrebljam,
Ter skoplje jo iz jame.
Kjer čudno se mu je zdelo to,
Jo k župniku tje nese.

5.
Na črno mizo sredi soba,
Mrtvaško glavo položili so,
Pustili so tudi ženo priti,
Da bi obstala umorstvo to.
Župnik reče nji z ostrimi besedam:
Obstojte hudodelstvo vašega moža.
Kjer skrivniga ni nič pred Bogom,
Kar zgodilo se pred 20 letoma.

